

[Aksel Larsen.]

Kr., kan vi forvente, at den stiger yderligere. Jeg understreger igen, at naar man ikke kan komme med en Begrundelse for, at det er ubetinget nødvendigt for Regeringen at have denne Bemyndigelse, saa synes vi ikke, Regeringen skal have den; saa maa det være muligt for Regeringen til sin Tid, naar det skønnes konkret nødvendigt for den at skaffe sig Pengene, at komme til Rigsdagen med Forslag og saa lade Rigsdagen bedømme, hvorvidt det er nødvendigt at skaffe Pengene, og afgøre, paa hvilken Maade disse Penge skal skaffes.

Saa kommer jeg til Lovforslagets anden Del, det er nemlig to Lovforslag i eet vi her behandler. I Lovforslagets anden Del søges der Bemyndigelse for Finansministeren til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg inden for et Beløb af 200 Mill. Kr. at afholde Udgifter til samfundsvigtige Beredskabsformaal. Ogsaa for denne Del af Lovforslaget er der kun givet en rent almindelig Begrundelse, men hvis Situationen er saa alvorlig, at det kan være nødvendigt for Regeringen at have disse Penge til Raadighed til Beredskabsindkøb, saa maa den være i Stand til at give en mere konkret Begrundelse.

Nu maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse sige, at vi har ikke Indtryk af, at Statskassen er saa forfærdelig daarligt stillet. Ikke alene vil de Skattelove, man har vedtaget paa Rigsdagen, saadan som de er udformet, give et større Provenu, end man regnede med, det vil Benzinskatten f. Eks., men det synes ogsaa at være saadan efter de seneste Oplysninger, der er kommet frem, at der kan beregnes at være 74 Mill. Kr. mere til Raadighed til Afskrivning paa Reguleringskontoen i Nationalbanken, end man fra Finansministerens Side hidtil offentligt har villet vedkende sig, og naar det ligger saadan, er det lidt svært for os at forstaa, at det skulde være nødvendigt for Regeringen at faa Bemyndigelse til at optage et Laan paa 200 Mill. Kr. for derpaa at give disse 200 Mill. Kr. ud.

Det, der, hvad Lovforslagets anden Del angaar, er afgørende for os, er imidlertid at faa at vide, hvad man vil bruge Pengene til, og hvorfor det er saa ubetinget nødvendigt, at man har denne Bemyndigelse. Derom har vi kun hørt Almindeligheder, og vi vil gerne høre noget mere konkret. Jeg vil gerne, selv om jeg derved opnaar yderligere at kompromittere det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i Venstres eller i hvert Fald i det ærede Medlem Hr. Pinstrups Øjne, tilslutte mig Hr. Bertel Dahlgaards Spørgsmaal til Rege-

ringen: Hvad skal Pengene bruges til? Skal de bruges til civile eller militære Formaal, til Indkøb af Sygeplejeartikler eller til Indkøb af Vaaben fra de amerikanske Overskudslagre i Europa? Naar Regeringen har til Hensigt at anvende 200 Mill. Kr. til Beredskabskøb, maa den ogsaa vide, hvilke Beredskabskøb den tænker paa, og saa maa den være i Stand til at give Folketinget Oplysninger derom. Af de Oplysninger, vi maatte faa om denne Sag, vil vor Stilling til denne sidste Halvdel af Lovforslaget afhænge.

Funck Jensen: Fra Retsforbundets Side er vi imod Statslaan, fordi vi anser det for en uberettiget Magtbeføjelse, Rigsdag og Regering tiltager sig, naar den laaner hos et Slægtled og lader det eller de kommende Slægtled afdrage og forrente, hvad det nuværende Slægtled forbruger, for dette er jo Realiteten. Selv forholdsvis korte Statslaan lader vi vore Børn deltage i Afbetaling og Forrentning af, skønt det er meget uvist, om de, naar de bliver voksne og myndige, har nogen Grund til at takke os for vore Dispositioner. Ofte er det ganske givet tværtimod. Statslaan er simpelt hen Skatter, som man i al Venlighed og mod Renter laaner hos de bedrestillede for senere med Streghed og Straffrente at opkræve dem navnlig hos de mindre velstillede.

Det er beklageligt, ja, jeg synes tragisk, at en af Arbejderpartiet udgaaet Regering ikke kan finde andre Metoder end Laan og Skatter til Finansiering af Statshusholdningen, Laan og Skatter, der i Virkeligheden bæres af den arbejdende Befolkning, og det er beklageligt og oprørende, at samme Regering paa samme Tid gennem Lovgivningen opretholder og udvider et Net af Erhvervsmonopoler, der paa den ene Side giver Monopolgevinst for et Mindretal og paa den anden Side Fattigdom for det store arbejdende Flertal trods stigende Pengelønninger. Jeg ved nok, at Det konservative Folkeparti har været saa venligt at give Finansministeren Ideen til en Laaneform, der ikke fortrinsvis henvender sig til de bedrestillede, men tværtimod er beregnet paa Folk med smaa Indtægter, idet de nye 50 Kroners Lotteriobligationer henvender sig til Mennesker, hvis bedste Chance synes at være Held i Spil, men denne Laaneform, som ogsaa det foreliggende Lovforslag aabner Mulighed for at anvende, er ikke mere skaansom over for den arbejdende Befolkning end de gamle, kendte Former for Statslaan. Denne Form er blot mere slesk, mere underfundig og mere lokkende. Spil er i et Samfund, hvor et